

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/110/2014
Identifikačné číslo spisu: 1013200041
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1013200041.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobcu: J.. W.. G. Ď., bytom Y. XX, J., právne zastúpený: Advokátska kancelária Beňová, s.r.o., Blumentálska 8, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, Stromová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012-18513/50491:1-sekr zo dňa 06. novembra 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/4/13-35 zo dňa 30. júla 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/4/13-35 zo dňa 30. júla 2014 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 142,04 € na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária Beňová, s.r.o., Bratislava, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2012-18513/50491:1-sekr zo dňa 06. novembra 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Uvedeným administratívnym rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 725-1/2012-PKV zo dňa 12.09.2012, ktorým v súlade s § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám žalobcovi nebolo vyhovené jeho žiadosti o sprístupnenie úplného a podpísaného protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, ktorá sa týkala preverenia poskytovania, organizovania a zabezpečovania vysokoškolského vzdelávania a preverenia prijímacieho konania na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že žalobca mailom zaslaným povinnej osobe dňa 02.09.2012 žiadal v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o poskytnutie informácie- sprístupnenie úplného a podpísaného protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, evidenčné číslo 2010-11798/25 941: 1-137 vrátane príloh. O uvedenej žiadosti žalobcu o poskytnutie informácie rozhodla povinná osoba rozhodnutím č. 725-1/2012-PKV zo dňa 12.09.2012 tak, že odmietla poskytnúť požadovanú informáciu, pričom dôvodila ustanovením § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z. majúc za to, že nejde o informáciu o rozhodnutí alebo o informáciu o inom výsledku kontroly. Preto požadovanú časť spisu žalobcovi nesprístupnila s tým, že sprístupniť mu môže podrobnú informáciu o výsledku vykonanej kontroly, ktorú však žalobca nežiadal. Proti rozhodnutiu povinnej osoby podal žalobca dňa 28.09.2012 rozklad, v ktorom namietal, že prvostupňový správny orgán dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vec nesprávne právne posúdil, čoho dôsledkom je nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. V podanom rozklade žalobca uviedol, že na rozdiel od povinnej osoby má za to, že protokol o výsledku kontroly je informáciou o ukončenej kontrole. Zároveň poukázal na skutočnosť, že výklad ustanovenia § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z. povinnou osobou je v priamom rozpore so zámerom gestorského ministerstva, ako aj zákonodarcu. Po predložení spisu ministromi tento dňa 06.11.2012 vydal rozhodnutie č. 201-18513/50491:1- sekr, ktorým podaný rozklad žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, nakoľko mal za to, že prvostupňový správny orgán sa pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií riadil platnou právnou úpravou a vec správne právne posúdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že požadovaný úplný a podpísaný protokol o výsledku kontroly s prílohami je takou komplexnou informáciou, ktorá obsahuje skutočnosti súvisiace s priebehom kontroly, ktoré sa nesprístupňujú. Zároveň uviedol, že ak by žalobca požiadal o sprístupnenie informácie o výsledku vykonanej kontroly, prvostupňový správny orgán by takúto informáciu musel sprístupniť, avšak takáto žiadosť žalobcu nebola predmetom prebiehajúceho správneho konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v prípade, ak sa požadovaná informácia týka výkonu kontroly, dohľadu alebo dozoru orgánom verejnej moci, je podľa zákona na uvážení povinnej osoby, či ju nesprístupní vôbec, alebo ju sprístupní v obmedzenej miere. Musí pritom vychádzať z filozofie zákona č. 211/2000 Z. z., podľa ktorej sa sprístupňujú všetky informácie, okrem tých, ktoré sú zo sprístupnenia výslovne vylúčené, pričom dôvody vylúčenia alebo obmedzenia prístupu je potreba vykladať reštriktívne, aby bolo v čo najširšej miere naplnené ústavne garantované právo verejnosti na prístup k informáciám. Je preto nevyhnutné, aby povinná osoba vždy starostlivo zvažila, či je pre naplnenie účelu zákona potrebné úplné zamedzenie, alebo postačuje obmedzenie prístupu k informáciám, s vylúčením tých informácií, u ktorých je zákonný dôvod nesprístupnenia nepochybný. Žalovaný mal teda povinnosť v rozhodnutí, ktorým nevyhovел žiadosti o sprístupnenie informácie, objasniť dôvod takejto postoja. Je potrebné, aby povinná osoba v rozhodnutí dostatočne jasným a hodnoverným spôsobom uviedla, na základe akých skutočností vyhodnotila úplnú nemožnosť sprístupnenia požadovanej informácie a z akých dôvodov nepostačovalo len obmedzenie prístupu k informáciám. Iba takéto rozhodnutie spĺňa atribúty zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti z hľadiska § 47 ods. 3 správneho poriadku.

Krajský súd poukázal na to, že len všeobecné konštatovanie, že požadovaný protokol predstavuje komplexnú informáciu, obsahujúcu skutočnosti o priebehu kontroly, ktoré sú vyňaté z povinnosti sprístupnenia, je podľa jeho názoru nedostatočné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Absenciu náležitých dôvodov v správnom rozhodnutí je potrebné považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva občana na právnu ochranu i na prístup k informáciám, ktoré má povinná osoba k dispozícii.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. V odvolaní uviedol, že predmet kontroly a výkon kontroly sú dva pojmy, ktoré spolu súvisia a treba ich vnímať ako jeden celok. Informácie o predmete kontroly sú teda informáciami o výkone kontroly, ktoré sa podľa § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií nesprístupňujú, resp. sa obmedzuje ich sprístupnenie. Keďže informácie o predmete kontroly sa v zmysle uvedeného nesprístupňujú, nemožno sprístupniť ani protokol o kontrole, v ktorom sú informácie o predmete kontroly obsiahnuté. Protokol o kontrole nie je konečnou informáciou o rozhodnutí alebo inom výsledku kontroly. Protokol o kontrole časovo predchádza budúcemu

rozhodnutiu alebo inému výsledku na základe informácií zistených pri vykonaní kontroly. Žalobca však nežiadal sprístupniť takéto informácie o rozhodnutí alebo o inom výsledku kontroly, ale žiadal sprístupniť výlučne protokol o kontrole, obsahujúci informácie, týkajúce sa výkonu kontroly. Výsledkom kontroly tak, ako to má na mysli § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií je až akt orgánu verejnej moci, zasahujúci do právneho postavenia kontrolovaného subjektu. Týmto výsledkom kontroly nie je protokol o kontrole, pretože protokol nie je výsledným dokumentom o vykonanej kontrole. V zmysle § 13 ods. 8 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe sa kontrola nekončí vypracovaním protokolu o kontrole, ale až jeho prerokovaním a vypracovaním zápisnice o prerokovaní protokolu obsahujúcej uložené opatrenia. Žalovaný ešte raz poukázal na to, že žalobca nežiadal sprístupniť výsledok kontroly, ale len protokol o kontrole ako nie výsledný dokument, obsahujúci informácie o priebehu kontroly. Požadovaný protokol o kontrole bol teda žalobcovi nesprístupnený v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. h) zákona o slobode informácií.

K podanému odvolaniu žalovaného sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadril žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v súlade s § 219 ods. OSP ako vecne správny potvrdil a zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania. Vo svojom vyjadrení uviedol, že má za to, že krajský súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Žalobca nesúhlasí s argumentáciou žalovaného, v ktorej tvrdí, že protokol o výsledku kontroly nie je rozhodnutím ani iným výsledkom kontroly a naďalej zotrváva na názore, že dokumenty, ktorých kópie žiadal v rámci jeho žiadosti zo dňa 02.09.2012 sa netýkali výkonu kontroly, ale výsledku kontroly. Žalobca má za to, že nesprístupnenie informácie o výsledku kontroly predstavuje nesprávne právne posúdenie veci správnym orgánom, ktoré spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a žalovaný tým, že nesprístupnil informácie o výsledku kontroly porušil zákon č. 211/2000 Z. z. a ústavou zaručené právo žalobcu na informácie.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) dodáva nasledovné:

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy

ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 201-18513/50491:1- sekr zo dňa 06.11.2012, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 725-1/2012-PKV zo dňa 12.09.2012, ktorým v súlade s § 11 ods. 1 písm. h) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o sprístupnenie úplného a podpísaného protokolu o výsledku kontroly zo dňa 14.09.2010, ktorá sa týkala preverenia poskytovania, organizovania a zabezpečovania vysokoškolského vzdelávania a preverenia prijímacieho konania na Právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Krajský súd sa k potrebe podstatných náležitostí rozhodnutia vyčerpávajúco vyjadril. Najvyšší súd po prejednaní danej veci dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobe vyhovel z dôvodu, že v administratívnom konaní došlo k takej vade, ktorá má za následok nezákonnosť rozhodnutia, rozhodnutie je nepreskúmateľné a zistenie skutkového stavu nie je dostačujúce na posúdenie veci, rozhodol vo veci správne a v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Najvyšší súd záverom dodáva, že pokiaľ ide o odvolanie žalovaného proti rozsudku krajského súdu, žalovaný v ňom síce uviedol rozsiahlu argumentáciu, avšak túto mal použiť v správnom konaní o rozklade žalobcu. Žalovaný vo svojom odvolaní nijakým spôsobom neodôvodnil, prečo by mal odvolací súd zrušiť rozsudok krajského súdu, iba opakovane uvádza dôvody, prečo správny orgán rozhodol o nesprístupnení informácie.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Priznaná suma 142,04 € pozostáva z náhrady za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu - 134 € + paušálna náhrada výdavkov - 8,04 € tak, ako bola náhrada trov odvolacieho súdneho konania uplatnená písomne (§ 11 ods. 4, § 13a ods. 1 písm. c/ a § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.